

خبر: موافقت نامه تاسیس شرکت نفتی امضا می شود

خصوصی ۵۰ میلیارد تومان بوده و قرار است این شرکت در اولین قدم پروژه فازهای ۲۱ و ۲۲ پارس جنوبی را به صورت بیع متقابل انجام دهد. وی افزود: از آنجا که پروژه فازهای ۲۱ و ۲۲ پارس جنوبی به صورت ترک تشریفات به سازمان گسترش و نوسازی و به صورت بیع متقابل واگذار شده است بر همین اساس این سازمان با تاسیس این شرکت انجام این پروژه را به این شرکت خصوصی نفتی واگذار خواهد کرد. مشاور رییس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران درباره تکنولوژی این شرکت گفت: از آنجا که تکنولوژی مهمترین امر در طرح های نفتی محسوب می شود بر همین اساس این شرکت نیازمند یک شریک خارجی است که هنوز انتخاب نشده است.

مشاور رییس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) گفت: موافقت نامه تاسیس شرکت نفتی سازمان گسترش و نوسازی میان این شرکت و وزارت نفت به زودی منعقد می شود. مصطفی کربلایی در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی مهر درباره آخرین وضعیت شرکت نفتی ایدرو گفت: با توجه به تغییرات و تحولات اخیر در دولت جدید و وزارت نفت کارهای مربوط به این شرکت با وقفه روبرو شده است. وی اضافه کرد: از آنجا که مقرر شده است که پروژه فازهای ۲۱ و ۲۲ پارس جنوبی توسط این شرکت انجام شود موافقت نامه تاسیس این شرکت تهیه و به زودی میان وزارت نفت و این سازمان به امضا می رسد. وی گفت: حجم سرمایه این شرکت نفتی

مروری بر استراتژی تاسیس یک شرکت پیمانکار نفتی

حالا که این کار به اتمام رسیده است چه کار کنیم. نبود استراتژی شفاف و کارآمد در تبیین برنامه کسب و کار باعث بروز این اتفاق شده است. شرکتی که تا قبل از این تجربه اجرایی نداشته است و فقط به خاطر اجرای قانون حداکثر توان تاسیس می شود و نیروهای کارآمد و با تجربه ای نیز در اختیار نداشته است مجری اجرای بخشی از عملیات فاز ۱ می شود. از موضوع خارج نشویم، پس از تجربه فاز یک شرکت تصمیم می گیرد که بازاریابی نموده و به پروژه های دیگر وارد گردد. این شرکت دولتی است، بودجه کلانی نیز در اختیار دارد و تنها پروژه LPG کنگان را جدیداً در دست گرفته است. لازم به ذکر است که این پروژه پس از گذشت بیش از ۱۰ ماه یک درصد پیشرفت نموده است.

۲- شرکت تکنیکان را تمامی اهل فن و افراد باتجربه و سابقه بالا می شناسند. این شرکت توسط ایدرو تاسیس شد و پس از سالها تجربه موفق در راستای خصوصی سازی به شرکت سرمایه گذاری سامان گستر فروخته شد. به تازگی شنیده شده است که سیاست صاحبان جدید شرکت منجر به این شده که تمامی پروژه های شرکت تکنیکان واگذار گردد. پس شرکت برای چه چیزی وجود دارد؟ درآمدهای این شرکت تماماً از محل اجرای پروژه ها بوده است و اگر پروژه ای نباشد آیا وجود چنین شرکتی مقرون به صرفه خواهد بود؟

۳- شرکت آذراب یکی از بزرگترین شرکت های زیر مجموعه ایدرو بوده که به شرکت صدرا و سرمایه گذاری ملی فروخته شد. بحران شرکت داری در خصوصی سازی دامن آذراب را هم گرفته است و در مدت زمانی کم چندین مدیرعامل را به خود دیده است. آذراب یکی از شرکت های خود این مملکت است که از سازندگان مهم فازهای پارس جنوبی به حساب می آید. اما گویا با بحران هایی که طی مدت خصوصی سازی به سراغش آمده است ضربه هایی که به اعتبار این نام خوب و همچنین فازهای پارس جنوبی خواهد خورد، امری محتوم و جبران ناپذیر باشد.

باور نگارنده آن است که یک طرفه به قاضی نباید رفت و مشکلات را نباید با زاویه دید شخصی نگریست. اما واقعیت نگری و پذیرفتن برخی حقایق تلخ است. شرکت داری و مدیریت کلان این شرکت ها امری است که از پس هر کسی بر نمی آید. آیا به واقع لازم است بدون توجه به عواقب امر و عاقبت اندیشی، چنین بلایی (بحران های سازمانی، کمبود مدیریت کارآمد و متمرکز، بالاترین کیفیت نیروی کار و نبود امنیت شغلی در چنین سازمان هایی، تأخیر در اجرای پروژه ها و ...) را بر سر مجموعه های صنعتی کشور بیآوریم؟ در دنیای پیشرفته امروزی که سازمان ها بیشتر به دنبال آنند که هزینه ها را پائین بیاورند و بخش خصوصی را در اجرای پروژه ها به کمک بطلیند، تاسیس یک سازمان عریض و طویل دیگر و تحمیل هزینه های مالیاتی و امور پرسنلی به جای آنکه کمک به بخش خصوصی باشد، سدی محکم در برابر آن خواهد بود. با این تفاسیر و براهین آیا تاسیس بزرگترین شرکت بخش خصوصی مقرون به صرفه است؟ شاید مدیران ایدرو این را بهتر از همه بدانند و بتوانند پاسخی برای این موضوع پیدا کنند.

البته الان دیگر کار از کار گذشته است و شرکت تاسیس شده است ولی باید نشست و دید که این شرکت با فازهای ۲۱ و ۲۲ چه خواهد کرد! امید است این شرکت به سر نوشت شرکت های بحران زده ولی زیر چتر بودجه دولتی دچار نشود.

نظر: تاسیس یک شرکت به ازای هر پروژه؟

سیاست تاسیس شرکت پدیده جدیدی نیست و سال هاست که تمامی سرمایه گذاری ها در قالب یک شرکت تبیین می گردد. بالطبع ایدرو؛ از بزرگترین سازمان های اقتصادی دولت که بیش از یکصد شرکت و بنگاه از بزرگترین بنگاه های کشور را اداره می کند، نیز از این امر مستثنی نیست. اما، آیا لازم است به خاطر انجام هرکاری، آن هم با شرایط اقتصادی کشور ما یک شرکت تاسیس نمود؟

تاسیس یک شرکت در عرف، دلیل عقلایی می طلبد. اینکه فقط به خاطر اجرای عملیات احداث یک پالایشگاه شرکتی با این حجم سرمایه تاسیس شود جای بحث دارد. یا حداقل می توان مدت عمر شرکت را به همان عملیات محدود نمود. برای آنکه بتوانیم بحث را موشکافانه تر دنبال نمائیم لازم است سوالات مطرح شده ذیل را پاسخ دهیم:

۱- آیا فقط به خاطر سود مقطعی حاصل از اجرای فازهای ۲۱ و ۲۲ این شرکت تاسیس شده است؟

۲- آیا مقرون به صرفه نبود که با برون سپاری (Out-Sourcing) این کار انجام می شد؟

۳- عموماً در تاسیس یک شرکت مدت زمان آن را نیز قید می کنند، آیا این شرکت نیز به سرنوشت شرکت هایی دیگر ایدرو محکوم خواهد بود؟

۴- استراتژی این شرکت برای ادامه بقا و حضور در بازار کسب و کار چیست؟

۵- نیروی انسانی این شرکت چه کسانی هستند؟

۶- و آیا این نیروی انسانی در بدو تاسیس شرکت آن قدر هماهنگ خواهند بود که بتوانند اجرای یکی از بزرگترین فازهای پارس جنوبی را بر عهده گیرند.

در ادامه ذکر چند نکته برای تبیین موضوع الزامی به نظر می رسد: بررسی وضعیت شرکت هایی مانند "پیدکو"، "تکنیکان" و "آذراب" از زیرمجموعه های ایدرو به شفافیت موضوع کمک می کند.

۱- شرکت پیمانکاری پیدکو فقط به خاطر اجرای عملیات احداث فاز ۱ توسط ایدرو احداث شد. به گفته یکی از مدیران این شرکت در خاتمه عملیات فاز ۱ مدیران تازه به فکر افتادند که